

6. Менеджмент та бізнес-адміністрування.

ФІГУРНА М.Ю.

старший викладач кафедри публічного управління та адміністрування

МАРАХОВСЬКИЙ М.В. здобувач вищої освіти ОП «Адміністративний менеджмент»

Сумський національний аграрний університет, м. Суми

ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД ФОРМУВАННЯ УПРАВЛІНСЬКИХ РІШЕНЬ В КОМУНАЛЬНИХ УСТАНОВАХ

Актуальність.

У діяльності муніципальних установ, з метою ефективного прийняття управлінських рішень та якісного виконання державних функцій, надання послуг стало основою всіх важливих реформ, здійснених за останні роки. Однією з головних проблем діяльності муніципальних установ у сфері прийняття управлінських рішень є не тільки недостатня ефективність їх функціонування. У зв'язку з цим основною метою реформи муніципальної служби, відповідно до концепції адаптації до рівня Європейського Союзу, є радикальне підвищення її ефективності для розвитку громадянського суспільства та зміцнення держави.

Результати дослідження.

Найпоширенішим у міжнародному менеджменті є інтуїтивний стиль прийняття управлінських рішень, який передусім враховує специфіку національної культури. Це пояснюється особистісними особливостями виконавців, здатних до міжнародного бізнесу, які більше покладаються на почуття та враження, ніж на факти та інформацію. За ідеєю Ван Ганстера інформація важлива, але часто є непоміченою керівництвом. Він містить дані, на які не звертають уваги. Тому на думку автора менеджерам необхідно шукати приховану інформацію і не обмежуватися видимою частиною інформації. У міжнародних організаціях це пов'язано як з інтуїцією менеджера, так і з крос-культурним мисленням, тобто творчим використанням підходів різних національних культур[1]. Слід звернути увагу на специфіку формування управлінських рішень в умовах різних національних культур. Тож порівняємо прийняття управлінських рішень двох культур США де переважають передусім централізоване прийняття рішень, необхідність контролювати розробку глобальних стратегій. В Японії управлінські рішення приймаються шляхом консенсусу, ретельних попередніх консультацій і поєднання централізованого і децентралізованого підходів до прийняття рішень[2].

У Франції – використовуються різні підходи, але останнім часом все йде в бік централізації там керівники вищої ланки це випускники престижних університетів які не довіряють керівникам середньої ланки. В Німеччині переважно діє централізація, ієрархія, автократія їх правова система вимагає обговорення варіантів прийняття рішень працівниками та їх керівниками; які приділяють більше уваги якості продукції, продуктивності та обслуговуванню, ніж підлеглому керівництву і підготовка менеджменту в основному технічно

орієнтована. Італія використовує таку систему менеджменту де переважає використання перевірених традиційних методів прийняття рішень. В такій країні як Єгипет існує повільне і ретельне створення управлінських рішень, яке діє на основі єгипетського прислів'я - «все боїться часу, а час боїться пірамід» що можна трактувати як схильність приймати рішення є важливим фактором є історія, а не час, як на Заході. В Індії як в тоталітарній державі прийняття рішень лише керівниками вищої ланки, які не хочуть ризикувати. Великий діапазон потужності; бажання уникнути невизначеності[2].

Японська школа прийняття управлінських рішень дещо відрізняється від існуючих в інших країнах і прийняття рішень базується на культурі самого суспільства, але в той же час їхні управлінські рішення ефективні на практиці. Характеристикою японської системи прийняття рішень є те, що перший етап це підготовка документів; другий – інформування всіх зацікавлених сторін, які мають право подавати зауваження та виправлення; третій – згода керівника з урахуванням зауважень [3, 4].

В американському менеджменті процес прийняття управлінських рішень здійснюється людьми, які несуть персональну відповідальність за їх виконання. Дуже важливим аспектом є швидкість прийняття рішень, в іншому випадку вважається, що дії керівника є некомпетентними і недостатньо ефективними. В Америці завдяки власній ініціативі, освіті та досвіду працівника можна за короткий час просунути по кар'єрних сходах і тут надають перевагу менеджерам, які мають досвід роботи в різних організаціях і на різних посадах, оскільки вони краще підготовлені і, таким чином, ефективніше виконують свої завдання [2].

Висновки. Підсумовуючи вищесказане, можна припустити, що практика прийняття управлінських рішень визначається звичаями і традиціями різних країн. Найбільшу перевагу в розвитку управлінської діяльності мають США та Японія, тому українським фахівцям варто звернути увагу на фахівців, які спеціалізуються на управлінні цими системами управління.

Список використаних джерел:

1. Овдіюк О.М., Левківська Л.М. Методологічні основи управлінських рішень як інструмент ефективного управління підприємствами. *Економіка АПК*. 2020. № 1. С. 75 -81.
2. Юхименко П. І., Гацька Л. П., Півторак М. В. та ін. Міжнародний менеджмент. Навч. посіб. К.: Центр учбової літератури, 2011. 488 с.
3. Полінкевич О., Лещук В. Японська модель корпоративного управління підприємницькими структурами. URL: https://www.researchgate.net/publication/326094929_JAPANESE_MODEL_OF_CORPORATE_GOVERNANCE_BY_ENTERPRISE_STRUCTURES/fulltext/5c2d19ad458515a4c7085d90/JAPANESE-MODEL-OF-CORPORATE-GOVERNANCE-BY-ENTERPRISE-STRUCTURES.pdf (дата звернення 24.01.2022).
4. Гуменюк В. С., Прищак М. Д. Японська модель менеджменту. URL: ir.lib.vntu.edu.ua/bitstream/handle/(дата звернення 24.01.2022).